

Andrew Strong hugtók áhoyrararnar á Eiðinum við síni kraftmiklu rödd. Strong visti eisini síni kynstur á gittar

Andrew Strong – Soul!

Andrew Strong var hövuðsnavnið festivalinum og dróuttan íva ein stóran part av áhoyrarunum. Hansara kraftmikla rödd var í sentrum og hann hugtók áhoyrararnar við innilígunum tulkíngum av klassíkarum, men tó vóru summar meiri væl eydnaðar enn aðrar

JÓANSØKU-FESTIVALUR

Johan Jacobsen
johan@sosialurin.fo

Millum framfórdu lögini vóru lög hjá Rolling Stones, Steppenwolf, Jimi Hendrix. Men sjálvsagt vóru teir kendu frá The Commitments eisini við, og tað vóru serliga hesir sangirnir, ið fingiú lív í áhoyrararnar leygarkvøldið. Mustang Sally, Midnight Hour, Try a Little Tenderness og Ain't no Mountain High Enough vórðu sera væl móttíknir og fjøldin sang væl við.

“The Commitments”

Tað var við í filminum The

Commitments, at Strong av álvara gjørdist kendur, tá var hann einans 17 ára gamal. Í 1991 var hann innstillaður til eina Grammy-virðisløn og kom undir sjóneykuna hjá teimum stóru plátufeløgum. Síðan hevur hann verið á konsertferð kring allan heimin við nøvn-um sum Rolling Stones, Prince og Elton John. Fimm útgávur er komnar frá honum, tann seinasta var ein uppsamling við heitinum “Out of Time”. Á hesi fløguni eru egnar tulkíngar av ymiskum kendum lögum og hetta er tað sum Andrew Strong ger, sum so nógvir aðrir soul-sangarar. Við “The Commitments” gjørdist hann kendur sum hin mest framúrskarandi “hvíta” soul-røddin í okkara tíð.

Soul-sangur

Tónleikurin var í soul-sjangruni, hóast traðka var inn í rock-genruna av og á. Bæði røddin hjá Strong og stóra orkestrið við tveimum blásarum góvu bestu møguleikarnar fyri soul-tónleiki. Soul-sjangran er eyðmerkt við at sangrøddin er í miðdeplinum, gjarna ein saksofon og so skal sangurin snúgvast sum eitthvørt innilígt tema. Serliga var

lagið, klassíkarin eftir Otis Redding “Try a little Tenderness” væl framfört, ein innilígg ballada, har røddin hjá Strong veruliga kom til sín rætt.

Ójavnar tulkíngar

Tað vóru heldur lögini av “The Commitments”, sum skaptu afturljóð í áhoyrara-

fjældini, enn tað vóru tulkíngarnar av “Fire” hjá Jimi Hendrix og “Out of time” hjá Rolling Stones. “Respect” var sungin av songkvínnuni í bólkinum hjá Strong. Hetta er jú ein sangur sum vanliga fær lív í fólk, og tað gjørdi hann eisini hetta kvøldið. Tónleikararnir gjørdi sítt og tað var ein fragd at

hoyra væl svingandi tónleik við blásarum og ein væl koyrandi rytmu-part. Men til hesar sangirnar var ikki nógv forvitnisligt at heinta, lítið nýtt var lagt afturat hesum tulkíngum og ikki so nógv sál var lagt í, soleiðis tyktist tað. Og tað sama var galdandi fyri síðsta lagið “Born to be Wild”, ið tók skap sum eitt

jam har Strong hevði fingið sær fatur á gittaranum. Hetta lagið var framfört tá klokkan nærkaðist 01.00, og Smyril skuldu leggja leiðina norðureftir.

Men samanumtikið var talan um eina fína konsertuppliving, ið hugtók áhoyrararnar, og punktum fyri einum tónleikakvøldið við hópin av góðum tónleiki.